

samme Grund til at sætte en Grændse, som med Hensyn til Udførselsforbudet. Jeg kan derimod paa ingen Maade give det ærede Medlem Ret, naar han betinger sin Tilslutning til Udførselsforbudet af, at Farveforbudet ikke bliver vedtaget. Jeg tror, at det ærede Medlem har høilig Uret, naar han tror, at vi ved at forhøje Farvning vilde være sikkrede mod Udførselen af dansk Kunstsmør til England. Det vilde ikke være Tilfældet og det af flere forskjellige Grunde. Det er allerede fremhævet her i et tidligere Møde af det ærede Medlem for Maribo Amts Iste Valgkreds (Meergaard), at Farveforbudet ingenlunde med nogen Sikkerhed vil hindre Kunstsmør i at gaa til England; der vil ikke være en saadan Forskjel paa Kunstsmørret og paa adskillige Smørarver, der gaa i Handelen i England, at det skulde være umuligt, at det hvide Kunstsmør kunde være skjober i England. Det er den ene Grund. Men den anden, der forekommer mig ligesaa vigtig, er den, at der i England intet Forbud er mod Farvning. Der vil selv om vi vedtage et Forbud mod Farvning, Intet være i Veien for at sende hvidt Kunstsmør til England og foretage Farvningen der. Farvningen er en saa let Sag, og saadant dansk Kunstsmør, der er farvet i England, vilde uden nogensomhelst Hindring kunne sælges i England som dansk Kunstsmør, det vil der ikke være Nogetsomhelst til Hinder for. Jeg vil endnu som en tredje Grund tilføie, at det, det kommer an paa, er i Virkeligheden ikke saa meget det, om vi sende større eller mindre Kvantiteter af dansk Kunstsmør til England, thi selv om det ikke er Meget, vi sende derover, saa vil det nok, naar det er tilladt at sende dansk Kunstsmør til England, meget hurtigt se ud til at være mere, thi den Masse Kunstsmør, som fabrikeres i England eller Holland, vil, som jeg i mit tidligere Foredrag har gjort opmærksom paa, komme til at gaa som dansk Kunstsmør i England, og altsaa forsøge den Virkning, vi frygte for, at dansk Kunstsmør vil have paa det ægte danske Smør i England. Naar det ærede Medlem fra Ruverndrup (Hansen-Distylke) sagde, at det var en Bestyttelse for de danske Kunstsmørfabrikanter, naar vi ikke ønskede, at andre Lande skulde sælge deres Kunstsmør som dansk Kunstsmør, saa tror jeg, at det ærede Medlem maa være saa betaget af sin Interesse for de danske Kunstsmørfabrikanter, at han ikke kan se ud over deres Interesse. Nei, det er i Virkeligheden af Interesse for det danske Natursmør, at vi ikke ønske, at Masser af dansk Kunstsmør skal bringes paa Markedet i England, fordi vi frygte, og jeg tror med Grund, at naar de

i England se, at man fra Danmark sender dem lige saa meget Kunstsmør som ægte Smør, saa vil det Sjæl, der nu er mellem ægte Smør og Kunstsmør for Danmarks Vedkommende falde bort, og saa ville de sige: Sælge de snart dansk Kunstsmør og snart dansk Natursmør, saa ved man aldrig saa nøie, naar man faar det ene og naar det Andet. Det er denne Overbømmelse af vort Marked i England, som jeg frygter for, og som for mig er Hovedsagen, naar jeg holder paa Udførselsforbudet. Forresten er det ikke ganske let at forhandle med de Herrer Benner af Kunstsmørret, thi deres Argumenter skifte saa utrolig hurtigt, at det ikke er muligt at følge dem. Jeg vilde ønske, at de Herrer vilde samle sig om et, to, tre Argumenter, saa mange de nu kunne overkomme, og saa vilde staa fast derpaa, saa vilde det blive lettere at forhandle med de Herrer. Naar jeg nu f. Ex. tager Landbrugets Interesser, hvorledes stille saa ærede Kunstsmørvenner sig? Ja, en Tid havde man Grund til at tro, at ærede Medlemmer vare dybt og levende interesserede, og at det, naar de holde paa Kunstsmørret, var for Landbrugets Skyld. De Herrer erkjendte, at Landbruget ikke just er videre heldig stillet i dette Dieblif. Men hvad er det, det trænger til? Ja, sagde de Herrer, vi kjende Leagemidlet: Det, det danske Landbrug trænger til, er Kunstsmørret. Jo mere Kunstsmør vi faae, desto bedre vil det gaa Landbruget. Derfor det danske Landbrug kunde, saa at sige, helt flyde over Kunstsmørret, først saa vilde det være en sand Lykke at være Landmand i Danmark. Dette troede jeg en Tid, var disse ærede Medlemmers Standpunkt, at Kunstsmørret var Landbrugets Frelse, og at jo mere man fik af den Slags, desto bedre vilde det gaa Landbruget. (Rjær: Det er forkert). Ja, nu siger det ærede Medlem, at det er forkert, det er ikke længer deres Standpunkt. (Rjær: Det har det heller aldrig været). Det har det heller aldrig været, siger det ærede Medlem nu. Men maa jeg saa tillade mig at nævne blot nogle enkelte af de Argumenter for dette Standpunkt, som jeg har lært af ærede Kunstsmørvenner, og som jeg kan udenad. Have vi ikke hørt i disse Dage, hvorledes ærede Medlemmer have sagt: Kunstsmør skal der til, jo mere Kunstsmør vi have, desto billigere bliver det at leve, og jo billigere, det bliver at leve, desto bedre gaar det for Landbruget (Afskyndelse af B. et. g.). Hertil siger nu det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg): Ja. Det ærede Medlem mener altsaa, at jo længere Landbrugsprodukterne gaa ned i Pris, desto bedre staa Landbruget sig. Hvis vi altsaa